

חדשות

לחבר שדה-ורבורג
פסח תש"ן אפריל 1980

פבר המלחמה

לחבבים שלום!

באביב פאלץ וצמחו תה הפסח
ו... הצילון שלנו.

מקיים שבין סדופה אמה זמנים ובין מצב אמצה, תמצאו גם מצב
בין צילון הצילון.

אנו מאחלים לכולכם תה שלום וקניא נעימה.

ומה הצילון הפלים?

כריז, דנה ההנחה - מוטי פלץ
(תהני משקלים - אפרייה בן-צ
"שנת שנה" משה צל מילף צ צמחים בסביבתה.
פרייה - מוטי

המחלה על שפת ים ייפה קניא - נתי הפסיקה

הרבה. איסוף: כול פניסוס

ובין - עם כובי ונהנה צה-ולין.

ולין

מה חשוב לנו להאזי מוטי פלים בתי בניה?

זאת לאט המושב מאבד מצבוננו ופקשי האישי בין החברים למתק.
אנו שמכיר את שדה-ורבורג האמנם, הפסיקה קנה כול. בפק מצוה צה
אנו מניחים לשמנו על קשר או אלת אהבי מקלות" חברים שיש מה

פסיקה צלופח. (בצד צל נו און מה אספור?). זמן, אק יש אים הצפה
צמחון עם תבי או חכה - אקא, המצוה בפענו. בתוצה המלחמה.

זהניש בעני או אפולוגי כיום (זינה)

הפצפועה כוזבי מצופה אלתו סמור (זטה) שפכת שדה ארצות את רוב הצילון.

ולאיקו - המלחמה בקיץ.

צו"ח פפ"נפ"א

1. בתאריך 12.2.90 אישרה האסיפה הכללית של האגודה את מאזן האגודה והועד המקומי לתאריך 31.12.88, ואת תקציב האגודה והועד המקומי לשנת 1990.
הצעת התקציב לשנת 1990 טרם הבאתה לאסיפה הכללית, נדונה במספר רב של ישיבות ההנהלה, כאשר בעשה מאמץ רב להקטין עלויות ולייעל את פעולות האגודה והועד המקומי, כל זאת מבלי להוריוז את דפת השירותים לחברים. עיקר החסכון והייעול בוצע בסעיף של כוח אדם והתארגנות חדשה של מפקוד מבגבון האגודה.
סעיפי התקציב והמאזן הוסברו באסיפה הכללית בפירוש רב, והאסיפה הכללית אישרה אותו פה אחד. (צר לנו שהשתתפות החברים היתה קטנה).
2. ראוי פולג ההנחלה החליטה לפנות לרשות פולג ולסוועצה האזורית, להסדיר את המעבחים בואדי. בעיתות בשמים מרובים, המעבירים בלתי עניינים לרכב קל וכבד ואף למרקטורים.
3. מועדון נוער הוחלט לקבל הצעות לשיפוץ בית-הקירור - מחסן הושבים, במטרה להכשירו לטועדון לנוער. ההוצאה במסגרת התקציב.
4. ענף הגול תיקון ל"חוק הגלול" ההנהלה החליטה לתסוך בפעולות המשפטיות של האיתוד החקלאי, ובפעולות הארבוניות של הועדה האזורית, לסכל את הכוונה להקטין טכסות מגדלי הביצים והבשר ולפגוע בפונסה המגדלים.
5. תחנת דלק ההנהלה פנתה לספקי הדלק לשפר את חזות התחנה. ההנהלה החליטה לשפר את תנאי האשראי לחברים. החיוב עבור קניות הדלק במשך כל החודש יהיה ב-30 לחודש ולא ב-20, כפי שהיה עד עמה.
6. הטכס שכון בנים ההנהלה רנה בהערות הועדה מטעם המשמכנים לתוזה בין האגודה ומשמכנים. ההנהלה אישרה החוזה וההטכס.

7. שטחים ופרדסים מוזנחים הוחלט להודיע לחברים אשר ברשותם שטחים (פרדסים עם בדים) מוזנחים, שעליהם לבקור את הגדמים וכן את השטח, ולשמור על נקיון השטח במהלך כל העונה. החברים שלא יבצעו את האמור, האגודה תבצע את העבודה על חשבונם.

8. כבישים ההנהלה קיימה דיון בנושא כבישים והחליטה:
א. לשפץ את הדרך רוזנבלם - שלזינגר, ואת הדרך מייז - פינת סלע שחם.
ב. ביצוע כביש שכון בגים (לכית העלמין), הכביש בפסגרת פרוייקט שכון הגנים ויכלל בהוצאת התשתית של הפרוייקט.
ג. בעדיפות, ביצוע מדרכה בהרחבה, בקטע ורדי - קיפרמן, סותנה בתקציבי האגודה.

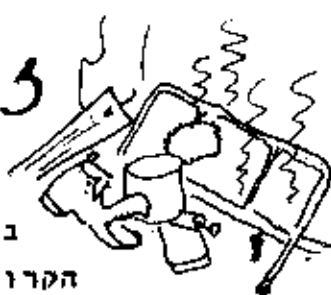
9. מחסן תערובת נבחרות הצעות להשכרת מכון התערובת לקבלן פרטי. ההנחלה טרם קיבלה החלטה בנושא.

הנהלת האגודה והועד המקומי מברכים את כל חברי ותושבי הכפר בברכת "חג - שמח"

אחבתנו צילה ואפ ואמשפתה
משפתים בצרכים
סמות הפף והאפ
חבנו
שלמה ואפ צל

אחבתנו נקדי בכפר שלמה הוכו ב"צ"א מהכניא אלוהים הדימים
במצרים. שלמה חי בכפר, גפף בו וצב עם הוכו איננו. אק הקשי
אכפי אז נלמך. אימם, כשעשה אדיוא, תיבטן אכפי את בית הכנסת, ואיננו
אחבר. את הכ המצוה של בניו ראפ ארכון אקיום ראן, בבית הכנסת.
אכן פנתה המשפתה וביקשה אקבוי אנת אפניו.
שלמה קיבוי משפתה בכפר. יהי זכנו סוכן!

כפר איכפת'י

והפנים: על המבילה...

בנקודה הצפונית ביותר במושב, מצוי אתר ארכיאולוגי ידוע, הקרוי בפי מפתמיני הקבוצים "מזבלה". עד לפני מספר שנים יכולת למצוא שם את האשפה הרגילה, שכולנו זורקים, בתוספת פסולת של גידולים חקלאיים. ואכן, אז היה המקום מסודר, ונופת על-ידי מבקרי הקבוצים כאהבה רבה. אך, כידוע, המושב עובר תמורות רבות שאינן פוסחות גם על ה"מזבלה", ובנוסף לתוצרת הקבוצה, מגיעים לשם מילדי בתים ישנים, לולים, תכולת חצרות, פרדסים עקורים, ועוד דברים עזובים, שהזמן שלחם לשם. וכאן מתחילה הבעיה: החברים התרשים ועושי הסדר לטיביהם אינם מלווים את זהגי המשאיות למזבלה, ואלה עושים שם כאוות נפשם, חוסמים את הכניסות, שופכים באמצע המזבלה, ועוד ועוד, דברים המקשים מאד על מי שעדיין משתמש בשרותי המוסד הזה. אמנם, למפל דואג ככל יכולתו לשמור על המקום, שיהיה מסודר ושמיש, אך ההזנחה וחוסר תשומת הלב של החברים מקשים עליו ועליו מאד. לכן, בקשתנו לחברים ששולחים לשם משאיות, או, סלקטורים עמוסי פסולת: אנא, לוו למקום את הנהג, ודאגו לכך שייצמד לדפנות וישמור על צורה סבירה, שתאפשר שימוש נוסף לכולנו, ותחסוך למושב הוצאות רבות.

100

ח ס ן - לאדם מחוץ למושב "חסן" אינו אלא סתם שם ותו לא. אך, למי שגדל כאן במושב, אומר השם המון. בימים אלה, כשהכל עובר כל-כך מהר, והמושב הוסף אט-אט מחסמה סגורה לשכונה רגילה, אי-אפשר לעבור לסדר-היום על עזיבתו של אחד ה"מוסדות" הותיקים ביותר של המושב - חסן. למי שנמצא ועובד במשך היום במושב, חסר חסן, כשהוא נוהג במרקסור של המושב, או, עובד כמחסן-התערוכת אפוף כולו באבק של גרעינים, מחלק נפט, או, עושה כל דבר אחר, מחפירת קברים ועד לטיפול בגינות. קשה להתרגל, שלא לראות אותו כאן, כחלק מאיתנו. אולם, מטעמי לא בותר לבר אלא לאחל לו בריאות, ולומר תודה ולהתראות!

יהודה זמיכאל שטרן

קטע זה נכתב בעקבות שיחה עם באי בית-הכנסת ומהסתכלות אישית.

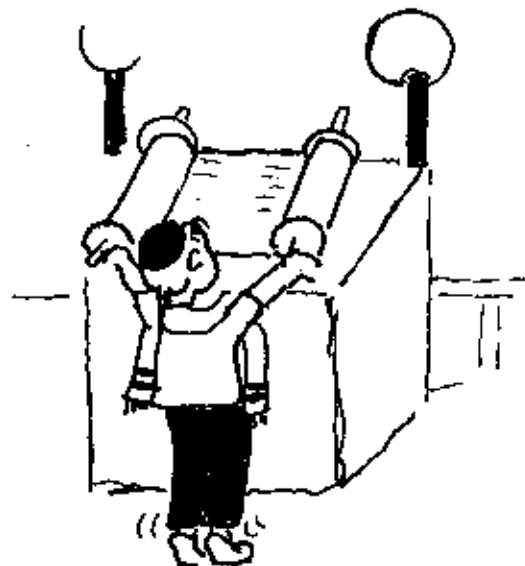
- יש חברים המגיעים בקביעות לתפילה בבית-הכנסת ומהווים את המגוון הקבוע. לצערם של קומץ מתפללים זה, אין מסתמנת עליה במספר המתפללים, אלא, דווקא ירידה. מצד שני, ישנם כאלה, הזקוקים לשרותו של מוסד זה שצמ במקופה ארוכה, עם הגעתו של בן-משפחה לבר-מצווה ועלייתו לתורה. מכיוון שהם, או אורחיהם, אינם קבועים, ולעמים, חסרי בסיון במנהגי המקום, קורה לא אחת, שמתוך אי-ידיעה, אינם מכבדים את המקום כדבעי. כדי שהאווירה תמשיך להיות בעימה, להלן מספר נהלי התנהגות, אותם יש לכבד:
1. יש לכבד את המקום ולהכנס אליו בשקט ובעדינות, ולא להתפרץ אליו, גם אם אין זו שעת תפילה. (הכוונה בעיקר לבני הנוער, הנאים לפעמים לשמוע הרצאה).
 2. אין לעשן בבית-הכנסת, גם לא במרפסת שלו ולא לידה, וניהוד לא בשבת וחגים (כולל אורחים).
 3. אין להפריע או להרעיש בשעת התפילה, בשל הכנת השולתן לקידוש, או, על-ידי פטפוטים קולניים.
 4. אין להתנות את הסוביות קרוב מדי לבית-הכנסת, רצוי להתרחק מעט.

סקוזה שהאווירה בבית-הכנסת שלבו תמשיך להיות בעימה וסולידית, ושנמשיך להרביש "בבית",

שלומית

ג.כ. מכיוון שמספר המתפללים כה מועט, שלא כמו בעיר, כל מתפלל שמצטרף, ולו לפעמים בודדות, יגרום לשמחה. גם ילדי בר-המצווה והנריהם, אם יפקדו את המקום מספר פעמים לפני העליה לתורה וגם לאחריה, ולא רק ביום הבר-מצווה, יבורכו ועלו את מצב הרוח במקום.

חג שמח!

ציון

כאפי צה-וואן אנגעבט אס...

אח רובי דה-וואן (דח' האורנים 6) המליצו בפני לראיין לעתון הכפר
כבר לפני מספר שנים. "בחור טעניין, עליז, כותן ויש מה לכתוב עליו."
כאשר פניתי אליו מדי פעם, הסכים עקרונית לראיון, אך דחה זאת לתעם
אתרו "לכשאתפנה" אמר. אך מכיון שבלידנו הנוכחי יוצא בפסח, חג יציאת
מצרים, ואילו רובי וזהה יוצאי מצרים הם, החלטתי שאין שעה יפה מזו
לראיון ולא ויחרתי הפעם.

ואכן, התברר לי, שכשם שכני ישראל יצאו ממצרים באישון לילה ובהחכא
אף בני דה-וואן יצאה אח מצרים כהחכא ובצורה כלתי לגלית.
ובשאנחנו מיסכים על כורסאות כסלון הצר והאינטימי כשאוסף הפרטים
בר מקצונו עולם, שמעתי אח סיפורו, וזאת לא לפני שזהבה כיבדתנו במרק
פירות עסיסי ותה צמחים

רובי נולד כאלכסנדריה. בנערותו למד שפות, ולצידו, והחל לעבוד
בגיל צעיר בקונצרן גדול וער מהרה הגיע להירח מנהל כללי. אולם כעבור
ולסודים אין די. חנועת הנוער של החלוץ ששמה לה מטרה לגייס נוער לעליה
לארץ ושהונחתה ע"י פעילי ההגנה שהארץ - היחה פעילה מאוד, רבני נוער
יהודי רבים היו פעילים בה במסורה של חנועת צופים... כיניהם אף רובי
שהיה מדריך בחנועה, וזהבה - הניכחו תאהובה. דעיון העליה לארץ, שהגשמה
וביחוד היציאה מהשגרה, קסם לו כלצערים רבים אחרים בני גילו, וכן,
יומיים לפני פסח 1946 כשהוא אך בן 23 התחילה חנועת חנועה: "כחתי חנועה
וחתי חנועה על כן" ייך לומר כביח ואין לספר בעבורה. רק לומר...
החידוה היחה קיי, וומר "שלום" באילו יוצא לפעולה צופים צורחית.
רק הוא ידוע וחש את מצמעות המילה "שלום", כי זההי פריוה לשנים רבות...
אפילו האם לא ידעה, ולרובי קשה, קשה מאוד... אולם פקודה לא מפירים
והחשאינה יפה.

לאחר יום להעלמו, אחזה דאבה במשפחה, אולם מקץ יומים, כשנדדע הסוד
וכי המשימה הושלמה, והבן במקום מבטחים, התאוששו קמעה.
עם חברים נלקח בסודר צבאי של ההגנה למדבר. שם התחפשו לחיילי
בריגאדה בריסיה, הולכשו במדים, קיבלו זהה חושה ישראלית - שמוח
ובתובות אחס היו צריכים לשנן - נכנסו למחנה נופש צבאי באיסמעיליה,
ומשם נסעו בדרכת הישירה לחיפה (בן, היו ימים כאלו) לכשהגיעו, חשוד
אח המדים והדעברו מיד לקיבוץ גבת, שם נמצא הגרעין.
בקיבוץ נשחלב מהר בחברה ובעבודה. היה עליו ושמה, כתב מחזות,
השתתף בהצגה, במקלה, בקיצור הוכיח אח כישוריו החכרתיים והקומייים.

רובי השתתף במסיבות ביה"ט וכחגיגות הכפר. היו קשרים חברתיים ואירועי נעים ביותר. האמת שמכורין שלא היה לדה-וואנים משק תקלאי, לא היו קשרים עם החברים מבחינה תקלאית. אך בערבים הכאודעים חברתיים לא "טמן ידו בצלחת" אלא חסיד השתתף ולעיתים היה מסמר הערב. כיוחם של הדה-וואנים שקק חיים של ילדי כיחות הבנות ושכנים צעירים שהרגישו את החמימות והנעימות והפתיחות של ההודים. עד היום ישנם חברים של הבנות המרגישים שההודים הם חבריהם. רובי התקדם בעבודה ואם התחיל את עבודתו במכונאי במשכיר ואחר כך כאיש הנדסה, עלה בסולם וכיום הוא בעל חברת יבוא הנדסית ומכני כשחנניו אחר - לשמחה כלם.

סרי פעם הוא חרטא בציוור, פיסול ולאחרונה בכתיבה. כתיבתו של מאריטושירים עם מבט עמוק על החיים ומשמעותם ועם מוטו מרביל שיש להנות מכל יום וכל רגע כי מי יודע מה צופן בחובו המחר. כאשר קראתי אחדים משיריו ושוחחתי עמו לא האמנתי, בדי רובי, הידוע בכפר כרדחן הנו אדם רציני ורגיש כל כך, החושב רבות על מהות החיים, ועל היופי של הבריאה. רובי הניח לפני ספר שלדבריו מונח חסיד ליד מיסחו כו מעיין הוא סרי ערכו. להלן אחד הקטעים האהובים עליו, כרי שתדעו פיהו רובי דה-וואן :

" אדם מקדיש פרק זמן הגון מחייו כדי להיות עצמאי, לפתח את קשריו, אה סבולותיו המיוחדות, לשכלל את תפישותיו כיוחם לעולם, להרחיב ולהדר את סעמו, ללמוד להתמודד עם אכזבות חיים, להתבגר, להתמתן, - סוף-סוף יצור יחודי בסבע, עומד איתן בגאווה ובאצילות-נפש, נעלה מן החייה. לא עוד נשלת בידי היצר, לא עוד בעל-חיים גרידא, לא חוצר של חבנית אחידה. הסרגיה האמיתית היא... שורשית לאדם שישים שנה של סבל ומאמצים שלא יאמנו על-מנת להפוך ליצור כזה, ואז לא נשאר לו אלא למות.

- ארנסט בקר

לא אוכל לסיים את הכתבה על רובי סבלי להזכיר את האשה שליידו. את זהבה אשר בורכת שלה השקפה והצנעה מנחלת בית למרפת המהנדסת וכלי סוף. רבות מהנשים בכפר זוכרות את חובי החפירה במערותן. ישנן בנות הזוכרות החוגים האינסטימיים בפיוח האוכל של כיתה מהכנה בוכנת וכחפירה. בשקט כשקם סיפר לי רובי כי האשה השקטה והצנעה חזר עושה ימים כלילות בהחנכות למען אחרים. לאחר שהכשה לא מכבר את ספסל הלימודים בכיתה-ברל ביתו עם כיתה הצעירה בנושא : חינוך מיזחד, זהו הפרויקט היסודי שמעסיק אותה כיום שעות הבנות.

כיום לזהבה יש כיתה מיוחדת במינה לחינוך מיזחד כבי"ס אהרונגביץ בכפר-סלל. הילדים כל כך אוהבים לבוא לכיתה, כה מקבליט סיפול, חמימות, תשומת לב ואהבה. גם ילדי כבי"ס צופית בכיתה אליהן נכנסה, לא ישבתו אח יחסה החם ותמיד יחפשו את עיניה כדי לאמר לה "שלום".

את יום עבודתו הראשון עבד כרפח - שם גם פגש לראשונה בח' צבי סלע (הרסמן) ז"ל שהיה אותם ימים חבר משק כיהוד עם "סבתא" שולה המוכרת לכלנו. בשבת השחררה כאשר הבריטים עצרו רבים מבני הישוב היהודי, געזר אף רובי זגלקה למעצר ברפיה, ובדירק כשהזר לקיבוץ והוא קרח כירה, הגיעה חברתו זככה, והמראה אשר נגלה לעיניה הוא לא החמיך המשופם, אלא ירה שרק שערות גבוהיו עליה.

תוך זמן קצר נישאה ועברה עם כל הגרעין למהנה עבודה ליד גבעת-הן שכרעננה. שם נולדה הבת רינה. לאחר חקופה סה של עצמאות וכיבוש עבודה ערבית, הגרעין היה מוכן לעלות להתישבות. ובסוף שנת 1947 יודו הבריטים דרומה להקים ישוב חדש בדרום הוא ברור-הזל (הנשים עם החינוכות נשארו ברעננה).

עד סתרה פרצה מלחמת השחרור והישוב נהפך למשלט - עם חמירות ופחדות בתן שהו ימים כלילות. כאשר המצרים בכשר את כיס פלוג'ה, נהפך המשלט לגקודה הצפונית ביותר של החלק הדרומי והמפולג של הארץ. וכדי לבקר ככל זאח אח בני המשפחה כצפון, היו צריכים להסתנן בין קוי האויב המצרי. עם כיבוש האיזור וכניעת הכח המצרי בכיס פלוג'ה, הוקם בקירכת המשלט הקיבוץ הקסן שכלל כמה צדיפים בלב השממה.

בסוף ינואר 1950 הצטרפו החברות והילדים כשהחשתיות לא הוחלטה, המנייה קשים ביותר. אולם ב-1952 בעקבות החסיסה המפלגתית-אידיאולוגית שהיתה בקיבוצים ועקב העזיבות ונשיח המקום, לא ראו רובי וזכה טעם להמשיך לחיור במקום. כך הגיעו למחנות העוזגן שליד גן-חיים כד נולדה הבת השניה נירה.

את חברי ש.ז. שכה הרשימו אותם, הכירו בהיותם שכנים למושב. אולם ההברה היסודית היחה דוקא באוסוכוס אגד שנסע כל בקר מרמת הכוכש לת"א (זוכרים את גרשון זאח גלר ?) וכו נסעו רבים לעבודה בחוץ: פליקס טאובר, דן קרקש, סיבי שסון, אלי דהזנבלט ועוד... הנסיעה כף היחה חרודה מיוחדת במינה. ממש מפגש הכרחי וחרבוני יומיומי. נערכו וידונים וויכוחים פוליטיים מקצה אחד לקצה השני.

עם חברים אחרים נפגשו כמפגשי חורים בביה"ס צופית. את גבריאל ולטר מבשו כשכיהן כמזכיר קופ"ח. את הידיעת על האפשרות לרכוש משקים כשרה ורבוזב שמע דוקא כטרספ כקסטינה. כך הגיעו להגורר בהרחבת הכפר. סוף סוף אחרי 12 שנות סלסולים, קיבלו כיה משלהם עם רצפת כלסות וביח-שימוש בפנים. חוך זמן קצר הגיע החשמל והיה זה לוקסוס כל יחואר. הכירו את שאר חברי הכפר ועד מהרה החערו במקום.

כשעברו לשרה וזכורג, עבד רוכי במשניר המרכזי בת"א כמכונאי וכעריבים נתן שיעורים לנערים עובדים ככפר-טנא. חברי הכפר היו נפגשים בין השאר כסרטים שהוקרנו בביח העם. כהרם סנה ז"ל היה ממסריט זרוכי המחוגם.

אם נהניתי בערב בני ישבתי וראיינתי את בני הזוג דה-וראן, הרל
 זה שהביח הנאה אסר נכנה בשלבים וחובבן עו הפרח האחרון ע"י בני הבית,
 והכלים הנאים בהם הנישה זכתה את הכיבוד, ובעיקר מן האוירה המיוחדת
 רמן המטען שיש לזוג מיוחד זה.
 לא נותר לי אלא לאחל להם הרבה שנות כריאות היצירה.

שלומית

אני מביאם צפון ארצה משיכו של כובי:

הורה!

געגועים (ברבג אלונצון)

גנו יופ
 גנו פגל
 בואו ניקוף
 בואו נשיר
 בלס ב'חר
 בגל אחר.
 מה ששקר,
 הרי נגמר.
 ננסה אחר
 אהן ה'פעלים
 שאינם אמין'ק
 שערין אפשר
 לשחקי העקר
 כ'נה מה שנותר.
 אוי קמל
 וצ'נסו אהעל
 יופ'ק צ'עירוג
 שיהיה ברומוג
 יחזקו אג השיר
 ו'עוררו קפחם
 ההול'ק הע'ים.

ברבג מטאלוג
 הנל יפה מס'ק
 עוצר'ק בגחנה
 הבלת נסגרת
 מאש'כ'ק לאחשוק לאן
 הע'קי שחוק'ק.

הכל נראה חופר
 אק קבל זאג מוקר.
 מה'י ובל האוירה!
 אני כאילו נמצא קטוק קדשה
 דרכה אני רואה את השמש
 שנראג לי לעמרי מוקרה.

נכון, אני קאל'ק זרה
 ב'י כאן אק נשמל אי-ש
 רחוק, רחוק קאל'ק חלומות.
 האק ה'א ערין נמצא שם
 כ'פ' ששאר'ק אורה לאחרונה!
 אינ'י עוכר מל' ז'ה ב'ה.

זכר הברכות

אבטי הורוביל

אאמט שטן

אנצלי (קיסל) ואטי

אמיכא שטנרבינג

ביכט זעט אה זאק הווארעכט

הרבה הרבה בריות מעט!

אחגית ופני אהר

עם הכנסת אבינו הבשר

(הסת של ג'ה הוכנסקי)

שיהיה אבם השנה טובה!

נקווה שאמית המאווים הקרוב הכפי

תהיה אבם הקולות משה וטובה!

אחיות הטירה

אולי אסטס

אחתי שרית

קא ונקים

אשתי יקרי

עם הענק אמנו

שנה ביכט!

תניקות חצלים הכפי:

אפיכות ויחזקא אהיב

מז טוב

אהרצת התאווים

הבת - שיר

ופם - אלה

אצני ואורית ספיר אחיה ספ

מז טוב אהרצת הבת-

תנצח: שיר

